

LIBERTATEAREN AMODIOA



AIREA: Gernikako arbola.

Eskualdun garbi batek, ote dauka deusik
Libertatea bezain, gauza aberatsik?
Ez, ez, arentzat ez deus, ain baliosik
Zorion ortaz baizik ez baitu ametsik,
Ori gabe ez duke bizitze urusik.

Munduko gaztelurik den ederrenean,
Lausengu, jan-edan-on, guzien artean,
Eskualduna ez dauke an, bertzen menean,
Naiago du izan librotasunean;
Mendian berak egin etchola batean.

Eskualdunak bakea du, beti galdatzen,
Zeren libertatea gerlak dion kentzen;
Bertzenaz deusek ez du, neon ikaratzen,
Leoin baten pare da, etsaier oldartzen,
Buruzagiek dute, ortakotz maitatzen.

Orai bi mila urte, ainitz Erromano,
Gerlan etorri ziren, Eskual-erriraino,
Kantabre azkar eiek, zioten oraino;
Naiago dugu il, sumetitu baino!
Itz ori ez da galdu orai arteraino.

Eskualdunak zertan du, lachatzen gakoa
Arren libertatea dagon atekoa?
Botu bat duenean zerutikakoa,
Ortan obeditzen du, umilki Jainkoa,
Eta artzen ordena bizi guzikoa.

Libertate ederra gauza baliotsa,
Jainkoa zerbitzatuz, girichtino gisa,
Igandeak begira, aal bezain ontsa.
Gero biba pilota, bleka eta musa,
Ori da Eskualdunen bizitze urusa.

Libertatea kenduz ote da gai-denik
Eskualdunen biotza, charma dezakenik,
Ez da lorerik eta ez landararik,
Gernikako arbola daitake bakarrik,
Arbola saindu arek ez baitu parerik.

Eskualdunen artean, ez dugu aditu;
Egiazko fedez ez denik argitu,
Eskualdunak orotaz libro nai baitu,
Satanen bilurretik aurrean libratu
Geroztik mamu arrek begietan gaitu.

Nere gudua untan dut akabatuko
Biba libertatea Eskualdunendako,
Jainkoa otoitzetik, ez naiz baratuko
Bakezko bizitzea diot galdatuko,
Eta gero zerua eternitateko.

PIERRE DIBARRART,
Baigorriko chantrea.

